

Det program Hangö Manskör inför en månghövdad publik utförde på sin 30-årsjubileumkonsert i stadshuset på lördagskvällen var visserligen ytterst ambitiöst och musikaliskt värdefullt, men dock i åhörarnas tycke onekligen lite väl hårdsmält med dess övervägande kärva och drastiska karaktär. Lite mer av värmande romantik, lite mer av traditionell klangfägring var det man förgäves efterlyste. Vilket dock inte hindrade att applåder, bisseringar och blomsterhyllningar i långa banor skapade feststämning och hjärtlig kontakt över rampen med både sångarna och dirigenten Fabian Dahlström.

Man fick också intrycket att kören liksom inte riktigt räckte till. Det var visst dess fåtaliga numerär som orsakade den forcering man kunde märka med tyåtföljande osäkerhet vad renheten beträffar.

I programmets första hälft gestaltades den gamla 1600-talsserenaden i Svanfelts arrangemang på ett anslående sätt, likaså den galghumoristiskt bisarra slovakiska folkvisan i Peters arrangemang vars stämningsmotsättningar effektivt markerades. Efter den sydösterbottniska folkvisan i Kuulas arrangemang – den man förresten gärna skulle ha hört en gång till – uppvaktade Suomalainen sekakuoro genom sin ordförande T. Iivonen och fru Gunda Lindholm med fagra blomster och lyckönskningar.

Fougstedts positivlustiga Gårdstango – tydligen svårjungen i allra högsta grad renhets- och precisionskrävande – avslutade första avdelningen.

Andra avdelningen inleddes med ett intressant experiment som helt säkert i framtiden kommer att vinna i mognad och fasthet. Det var en grupp om tre tenorsolister och sju stråkar som tillsammans framförde tre små visor från 1500- och 1600-talen.

Så följde två sånger av Erik Bergman, nämligen den skojiga Paradisdag, som man tidigare hört manskören utföra, och den makabert sorglustiga Gårdfarihandlaren, varefter följde ett par Bellmansaker, av vilka burlesken Magistraten i Tälje, frejdigt och fränt framförd, möttes med starkt bifall. Sedan kom hyllningarnas långa rad bl.a. genom den egna damsektionen och Hangö blandade kör och efteråt fick publiken till sin stora glädje som extranummer höra Hjärtats saga, sentimental, öm, alltid lika omtyckt, och Finlandiahymnen som definitivt satte punkt och slut på konserten.